

— Bravo succes electoral la toamnă Take: uite ce vesel e că prin propriile
tunnealui forțe a intrat și de acum în Parlament!

UN 1907 URBAN NE AMENINȚĂ!...

De manea, sau «fobia», microbilor, suferă multă lume, — mai ales neuras-tenicii.

Constatăm cu regret că frica exagerată de acești invizibili dar teribili vrăjmași ai sănătății noastre a cuprins acum și pe un inteligent colaborator al ziarului «L'Indépendance Roumaine».

Acest excelent confrate denunță, ca o primejdie grozava, obiceiul unora de-a scuipa, de-a strănuta și a și sufla nasul pe uliță, fără să se servească de batiste, împrăștiind astfel în preajma lor germenii a mii de boli molip-sitoare.

Colaboratorul organului oficios, scris în franțuzește, al partidului liberal, face un apel energetic la cetățeni ca să alcătuiască o ligă, precum și la puterile publice ca să ia măsuri legale, spre a se distribui gratis batiste celor cari nu și pot plăti acest lux... indispensabil.

O simplă întrebare: Oare guvernul d-lui I. Brătianu își însușește acest punct de program formulat de «L'Indépendance»?

In cazul când mi se va răspunde afirmativ, declarăm că atunci vom prefera liberalilor pe conservatori, cari, prin glasul autorizat al d-lui Iancu Lahovary, făgăduia odinioară în ziarul «Conservatorul» că partizanii politici au dreptul să li se distribuie paltoane, iar nu numai niște meschine și eftine batiste.

In cazul unui răspuns negativ, dacă adică ni se va spune că actualul cabinet nu aprobă oferta generoasă a redactorului de la «L'Indépendance», atunci va fi și mai rău pentru domnii liberali. Aceasta va însemna, în adevăr, că, pe când partidul azi la putere promite să împartă țărănilor moștile boeresti, nouă orășenilor nu se îndură să ne împartă nici măcar câte-o duzină de batiste din dulapurile ticsite cu rufărie ciocoiască ce-ar trebui și ele să fie parcelate în loturi și distribuite proletarilor urbani cari, ca «lingerie», nu posedă adesea decât «că-

mașa fericitului» (costumul lui Adam), ba chiar nici atât: de oarece până și pielea de pe dâșii le-a luat-o Statul sub felurite chipuri: biruri, reduceri de lefuri, scumpete a traiului, etc.

«L'Indépendance», ridicând chestia batistelor numai din punctul de vedere sanitar, a pus însă — fără să și dea seama — în discuție, și o teribilă problemă socială.

Precum poetul Coșbuc, în numele țărănimii, a scos altă dată acel strigăt desnădăjduit: «Noi vrem pământ!»; tot astfel noi, orășenimea, instigați de către «L'Indépendance», vom stărni o răscoală mai «strașnică decât cea dela 1907, urlând: «Noi vrem batiste!»

Și ne va dărui de sigur Dumnezeu Dreptății, ne va dărui și nouă orășenilor vre-un Coșbuc inspirat care să ne conducă la luptă cântându-ne spre a îmbărbăta agitația noastră pentru a dobândi dela guvern batiste (nimic nu se agită mai ușor ca o batistă!), cântându-ne imnul nostru revoluționar:

*Sunt maladii hidoase, triste,
Ce 'n stradă se pot contracta.
E destul unul a scuipa,
A și sufla nasul, strănută, —
Și cine poate să reziste?...
Deci, vrem batiste!*

*Azi e-un nărav greu să perziste,
Ca 'n vremea divului Traian,
Să și șteargă nasul un Roman
Cu mâneca unui suman...
Noi vrem batiste!*

*Batiste vrem! Și să vă 'ngroape
La Pătrunjel de nu ne dați!
C'atuncea, vai, falși democrați,
O să răcim și mări turbați:
Noi vrem prosoape!!!*

Jorj Delamizil

* „FURNICA” *

Director: G. RANETTI, N. D. ȚĂRANU
Abonamentul 10 lei pe an; 5 lei pe șase
• • luni plătite înainte. • •
Adresa: Revista „FURNICA” — București

DIN SPIRITUL ALTORA

— Adaptări. —

Tarif unic.

E artistă cu temperament și joacă pe una din scenele Capitalei. Iubită de public — în adevăratul sens al cuvântului — când apare, figurile celor din staluri, cu toate că sala trebuie să rămăe cufundată în întuneric, se a-prind de par'că ar fi luminate pe din-năuntru.

Adoratori mulți și de diferite vârste. Cu scrisorile primite într'o seară de «prima reprezentație», ar putea organiza un adevărat serviciu poștal. Artista, însă, femeie cuminte, reamintindu și mizeria îndurată în copilărie, de ea și părinții săi, răspunde rar și numai «persoanelor serioase». Deviza ei, parodie a faimosului: «Bani albi pentru zile negre», este: «Nopti albe pentru zile negre».

Acum, când mulți dintre dv. cred că ați ghicit despre cine e vorba — mare scofală să afli ceea ce întreg Bucureștii știe! — să vă povestesc una nostimă, autentică.

Fasonel, împreună cu alți trei gă-lăgioși colegi de chefuri, ocupă prima avant-scena din dreapta.

Reprezentația începe fix la ora anunțată. Artista, care juca rolul eroinei, apare, splendidă de frumusețe.

Fasonel exclamă:

— Astă-seară, e superbă, monșer!

— O fi; dar nu pentru tine! — îl complectează, ironic, unul din cei trei tovarăși de beții. Cât n'am umblat eu, ce scrisori nu i am scris; și degeaba!

— Fiindecă ești un prost și nu știi cum să iei femeile! Uite, eu am să i scriu și pariez că după lăsarea cortinei o să am un răspuns favorabil.

— Pe trei sticle de șampanie!

— Admis!

Fasonel scoate din portofel o hârtie de «una sută lei» și pe marginea albă scrie cu creionul:

*Aș fi cel mai fericit dintre muritori,
dacă după sfârșirea spectacolului ați
primi să supăm împreună.*

O pune într'un plic și o dă lojierului, recomandându-i s'aducă răspunsul imediat.

Intr'adevăr, după câteva minute servitorul se 'ntoarce râzând...

— Ce a zis? — se repede cu vorba, nerăbdător, Fasonel.

— A spus că dacă voți să vă răspundă, să i trimeteți încă patru hârtii, căci n'are pe ce scrie!

VIN POENARU & Co

Preferafi
VINURILE POENARU & Co
căci sunt cele mai bune și cele mai naturale

BUCUREȘTI-VICTORIEI 97-TELEFON 31/53.
SERVICIUL LA DOMICILIU

Ciocolata Zamfirescu Cacao

Intime.

Madam Keskevu a citit în ziarele franțuzești, că la Paris e moda ca femeile elegante să poarte gulere, manșoane și chiar haine întregi croșite din piei de tigru, leu sau panteră. De unde și dorința să'i se comande și ei una.

D-nul Keskevu, speriat de enormitatea prețului, se opune dârș.

Doamna, isbită în amorul ei propriu de păpușe vecinic la modă, ridică tonul, transformă discuția într'o adevărată ceartă mahalagească.

Keskevu, exasperat, îi răspunde cu vârf și îndesat.

La un moment dat, madam Keskevu, ne mai știind ce să spună, exclamă :
— Tu, om?!... ești un tigru!

— Te 'nșeli, nevastă! — rânjește diabolic Keskevu. Dacă eream tigru, de mult mă jupueai ca să'ți faci haină din blana mea!

*

Ad literam.

Copiii sunt ca papagalii : repetă tot ce aud, fără a'și da seama de înțelesul vorbelor rostite. Dovadă Nicușor:

Deunăzi, ducându-se cu mamă-sa la «faivoclocul» d-nei Vaxilescu, tocmai când conversația devenise mai interesantă — *Vui, ma chère!* — onorabilul începe să se scrâncească, bâlbâind că are trebuință să iasă afară.

Inchipuiți-vă rușinea biatei femei — *Vui, ma chère!* Neavând încotro, a trebuit să se scoale și să'l ducă în fundul curței, unde se găsea closetul.

La întoarcere, mamă-sa îi face morală, complectându-i educația :

— Altă-dată, când te-o apuca burta să nu mai spui ca adineauri : «Mamă, nu mai pot!». Ai văzut cum rideau cocoanele de tine?

— Dar cum să zic, mamă?

— Cum să zici?... Să zici și tu așa : «Mamă, vreau să mă duc la plimbare!» Numai decât am să 'nțeleg ce vrei.

A doua zi chiar, ducându-se la alt «faivocloc», după vre-o oră de tranșcăneală, văzându'și copilul că plânge într'un colț al salonului, îl întreabă :

— Ce ai, Nicușor?

— Nu mai am nimic, mamă : m'am și plimbat în pantaloni! — răspunde micuțul cu ochii scăldați în lacrimi.

*

Știri.

D-nul Take Ionescu e foarte ocupat — a spus-o în nenumărate rânduri

Triumful d-lui Carp

D. P. P. Carp a fost în sfârșit ales la balotaj în Vaslui, candidatul liberal un d. Gingir retrăgându-se.

— Coane Petrache, fiindcă ai repurtat o strălucită victorie electorală, dă'mi voie să te tratez cu o cafea...

— Marghiloman?

— Nu... Gingir-lie!

Desen de F. Șirato

Adevărul — cu reorganizarea partidului său (un partid care a început să se topească înainte de a sosi primăvara!). Deocamdată «presa» îi dă mult de lucru. Excepție făcând ziarele cari apar ocazional, «presa takistă» e cu mult inferioară presei celorlalte două partide rivale. De aceea a și însărcinat o comisie de profesori universitari care să studieze planul înflințării unui nou ziar takist, modern, potrivit cerințelor publicului din ce 'n ce mai pretențios.

Comisia s'a întrunit de mai multe ori. Spionul nostru particular, delegat cu supravegherea ei, ne comunică — telefonic, bineînțeles — că d-nii profesori universitari au hotărât, între altele, ca viitorul ziar conservator democrat să aibă totdeauna o pagină albă, complect albă, destinată instruirii tachiștilor cari nu știu să citească. Știrea e absolut autentică.

*

D'ale lui Vaxilescu.

Suntem — pe cât se pare — spre sfârșitul iernei. Zăpada se topește văzând cu ochii ; soarele își plimbă razele pe trupul ei, mângâind'o ca mama copilul în agonie. Păsările călătoare, cari ne au părăsit astă toamnă, ducându-se să petreacă «sezonul» în țări cu clima mai caldă, se 'ntorc stoluri la cuibul lor. Se 'ntorc și cu ele ne revin «boerii» cari au stat iarna întreagă la Nissa. E timpul când «dorul de ducă» naște odată cu primele fire de iarbă.

D-șoara Panțuca, cunoscuta fată bătrână, n'a scăpat de această boală

molipsitoare. Eri după amiazi, la un *thée-tango*, pe când conversa «literatură» cu partenerul ei, din vorbă 'n vorbă i-a spus ;

— D-le Vaxilescu, daeă ții la mine, cumpără'mi, te rog, o carte de voiaj. Imi plac așa de mult călătoriile!

— Cu plăcere, domnișoară! — s'a strâmbat dansatorul pe deasupra umărului ei.

Vaxilescu, totdeauna galant cu damele, s'a ținut de vorbă : chiar a doua zi dimineața i-a trimes prin servitor un elegant *Mersul trenurilor* pe 1914, ediția *Carol Göbl* — I. St. Rasidescu.

Nicollo Mascalconi

Din scrisoarea unui bard
către un altul...

Un peisaj sau o iubire,
Un suvenir sau un regret,
Puteau alt'dată să inspire
Pe un adevărat poet.
Dar alta'i moda, azi, colega :
Acum, adevăratul bard
De vrea să cânte 'n chip divin,
Dator e la «Mircea Bodega»,
Local vestit în Bulevard,
Zilnic să bea vin, și iar vin!

Trubadur

SALON PENTRU RAS, TUNS ȘI PREZAT
ȘTEFAN CONSTANTINESCU
Calea Griviței, No. 131
Special în lucrări de păr. Se coafează dame.

THE POPULAR
BLACK
&
WHITE
WHISKY

UN OM PRUDENT

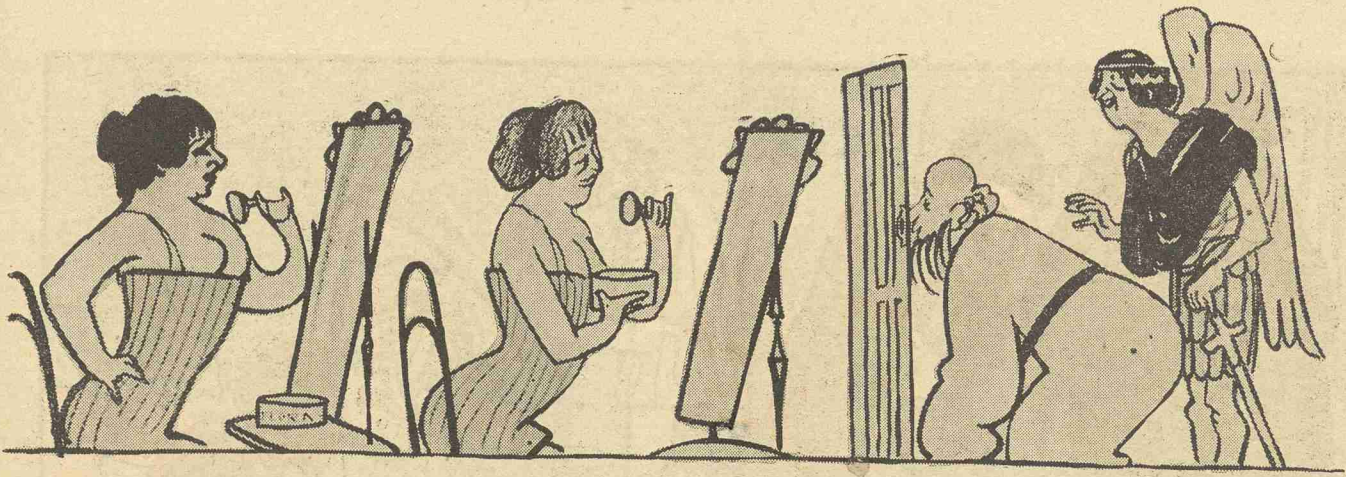

— Sgrinberg!... Psstt!... Adivorat că balabusta de la tine a fugit cu casierul la America și ți-a furat două mii de lei?... Și acum unac alerg: vrei să'i prinzi?

— Ce, sunt prost dija! Mă duc la Poștă să le mai trimit două mii de lei la Hamburg, ca nu cumva isprăvind paralele să'mi expedieze nevasta înapoi!

Desen de F. Șirato

In cer ca și pe pământ

Sf. Petru. — Mă Mișule, anu-ăsta «babe» o să fie foarte frumoase.

Arhanghelul Mihail. — De unde știi?

Sf. Petru. — Păi nu le văd eu: toate au început să se sulimenească cu crema și pudra «Flora»!

Desen de F. Șirato

BRASOAVE

La Paris poliția a descoperit o bandă care se îndeletnicea cu falsificarea decorațiilor.

Oricât imitează Bucureștii modele Parisului, iată însă ceva care e cu neputință de introdus la noi!

Nu doară că nu se găsesc și'n România oameni capabili să comită delictul falsificării. Ba din potrivă, în țara noastră falsificarea se practică pe-o scară întinsă: se falsifică monedele Statului și hârtiile Băncii Naționale, vinurile indigene, apele minerale streine, se falsifică discursurile oratorilor de către reporteri, părul cucoanelor prin felurite vopsele, se falsifică testamentele, brânzeturile, voința alegătorilor, ș. a. m. d.

Dar desfidem să se găsească în toată țara românească un pungaș atît de naiv și de prost care să s'apuce să falsifice «Coroana României», «Bene Merenti», sau altă decorație ori medalie națională!

De obicei se falsifică numai lucrurile cari în original au oarecare valoare. A confecționa aur «double» sau briliante artificiale, e o afacere. Dar ce ar putea să câștige un idiot care ar vrea să puie în circulație... imitații de tinichea, într'o țară ca a noastră în care numai cine nu vrea nu e decorat de M. S. Regele?!

E ca și cum cineva s'ar apuca să puie în vânzare pe piață mucuri de țigări artificiale, cînd orice haimană le poate strînge gratis și cu puțină osteneală de pe trotuare!...

Gazetele ne vestesc că direcțiunea poștelor a luat dispozițiunea că publicul e dator «să indice în adresa scrisorilor, pe lângă locul de destinație București, și cifra oficiului în raza căruia se cuprind străzile și anume: București 1 (culoarea de Roșu), București 2 (culoarea de Albastru), București 3 (culoarea de Negru), București 4 (culoarea de Galben), București 5 (culoarea de Verde).

În urma acestei inteligente măsuri a direcției poștelor, singuri agenții

electorali mai au șansa ca să-și vadă corespondența lor ajunsă la adresă, deoarece numai ei cunosc căror culori aparțin diferitele străzi ale Capitalei.

Dar noi, simpli cetățeni, cari nici măcar nu ne ducem să votăm, de unde naiba să știm că str. Campoducelui, ori infundătura Rinocerului, ori șoseaua Popescu III-a, fac parte din culoarea de negru, roșu ori galben?! Așa că trimițînd o carte poștală cuiva care domiciliază p'acolo, arătînd precis strada și numărul casei, dăr ignorînd ce culoare și număr are, riscăm să nu sosească niciodată la destinație.

Să ne ierte direcțiunea poștelor, noi socotim însă că harta Bucureștilor împărțită pe numere și pe culori e datorită factorilor poștali s'o știe, iar nu datorită noastră cari plătim taxele destul de măricele ce ni se cer de către onor. direcțiune.

Nu cumvătă direcțiunea are de gând să ne pretindă ca, după ce vom lipi pe un plic convenita marcă poștală, să ne urcăm într'o birjă și să ducem noi înși-ne scrisoarea în str. Campoducelui sau Rinocerului?!...

Un cititor din Mușcel ne aduce la cunoștință că, printre alte placarde mariatîrnate prin localurile publice și afișe împărțite pe la alegătorii din Câmpulung, erau și unele cu următorul cuprins:

«Trăiască fiul Argeșului!

«Trăiască... Cutare, Candidatului partidului național-liberal!

«Trăiască»... etc.

Și ceva mai jos:

«Semnul de pe buletinul meu de vot e o stea».

Cine strigase deci mai sus «să trăiască Cutare»!?

Insuși Cutare!

D'altminteri, aprobăm pe candidatul Cutare, al cărui nume cititorul nostru din Mușcel nu voiește să ni'l spuie. Îl aprobăm, deoarece, dacă'i vorba pe reclamă, mai bine să'ți-o faci tu singur, decât alții, căci cine ar putea vorbi mai cu admirație despre tine decât tu însuși?! Dar, cu o condiție, să nu te dai de gol ca un ageamiu,

că «Trăiască Cutare» a fost scris chiar de Cutare...

Vorba moralei muscălești: dacă furi, bravo ție, dar dacă te prinde, vai de tine!

Sub titlul de «Rezultatul comisiilor de control», un alt cititor, care iscălește cu pseudonimul *Florin*, ne trimete următoarea explicare a așa ziselor nereguli săvîrșite în timpul campaniei din Bulgaria de unii ofițeri de administrație:

— De ce «Pesmeții» au tras la stînga?

— Pentrucă'n regulament scrie că dreapta trebuie să fie liberă ca să poată saluta pe superiori.

Citim în ziarul «Acțiunea»:

«Colaboratoarea noastră d-na Smara a fost primită Sâmbătă în audiență de A. S. R. Prințesa Mariea la Palatul Cotroceni. A. S. R. a remis d-nei Smara fotografia sa cu dedicația: «Doamnei Smara care lucrează pentru țară și pentru noi».

...Grațioasă Prințesă, vă înșelați, ați fost desigur indusă în eroare. Madam Smara, ca poetă futuristă, jemanfișistă, și spanachidistă, nu lucrează nici pentru țară, nici pentru Palatul Cotroceni, ci numai și numai pentru mai marele haz al cititorilor «Furnicei»!

Contele de Tekirghiol

Adevăratul Parlament

P'un rămășag că deputații Vor da rasol, vor da perdaf, În Parlament; zău, ia 'ntrebați'i! Grăbindu-se cu toți să plece, Spre-a se 'nstrui, spre a petrece, La «Clasic-Cinematograf»! O, nu 'n deal la Mitropolie, Veni-vor deputații, frate: La «Clasic» dinșii or să ție Ședințele adevărate!

Opozant

CROITORIA BARBATEASCA
CONRAD A. STRAULE

Str. FĂNTĂNEI No. 4. Colț cu Calea Victoriei

O PĂȚANIE ELECTORALĂ

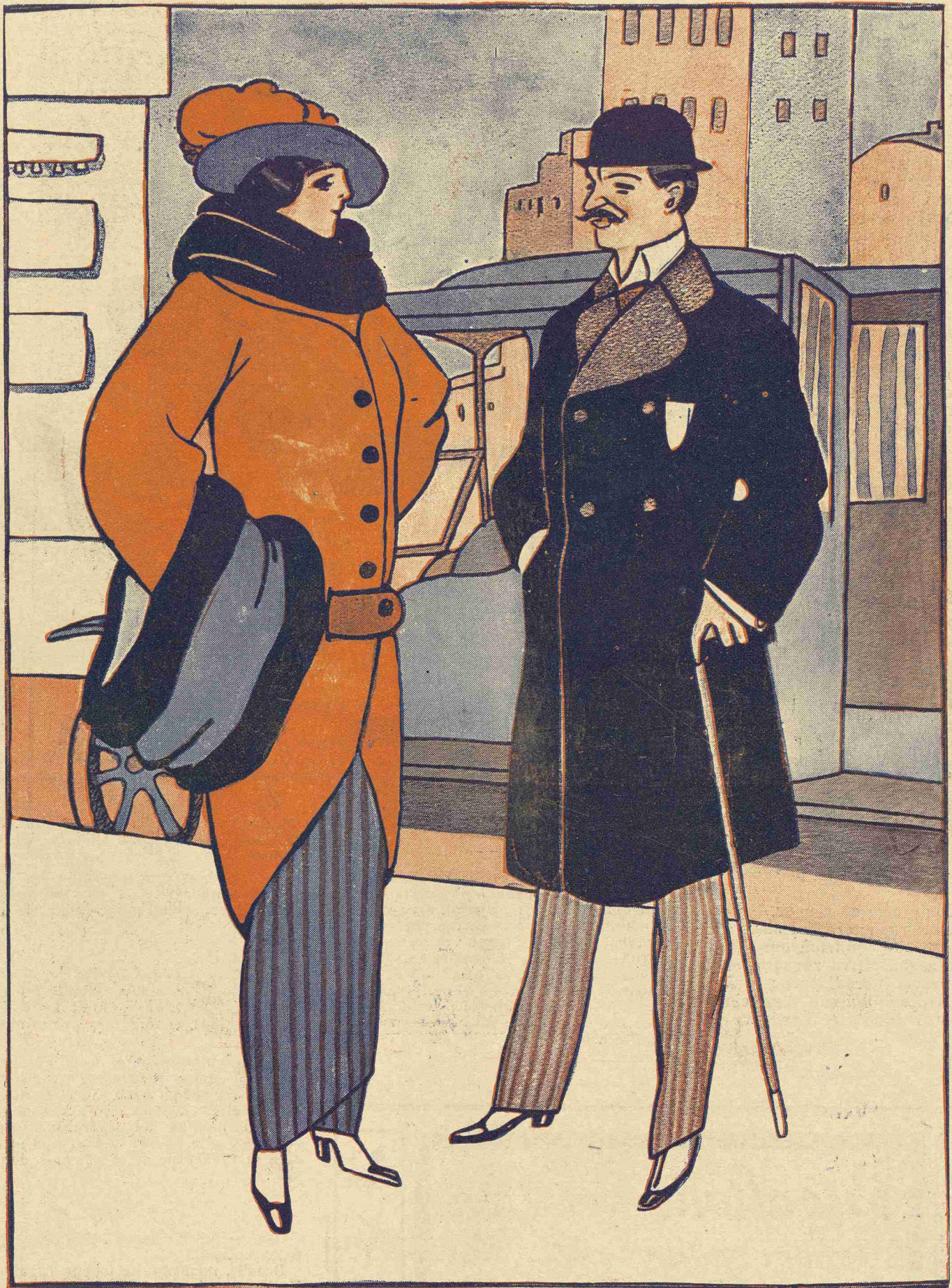
La balotagiul colegiului II de Cameră din Ilfov, a fost ales N. Fleva, iar candidatul guvernamental, cunoscutul tinichigiu bucureștean Botez, a căzut.

Botez. — Vai de mine, vai de mine: am ajuns să'mi consum singur marfa!

Desen de A. Murnu

UN MEDIC FOARTE OCUPAT

- D-le doctor, nu v'am văzut ieri la înmormântarea lui Popescu ... Par'că vă era client?
- Scumpă doamnă, dacă oi sta eu să mă duc la înmormântarea tuturor clienților mei, când să'mi mai vizitez bolnavii?!

Desen de F. Șirato

Informațiuni sigure

Madam Smara, răsfățată,
Scumpă Muză-a României,
O să fie proclamată
Membră a Academiei.

Lacul Cișmigiū, se pare,
Va fi sigur avansat,
Cit mai neîntârziat,
La rangul de port de Mare.

Nestor Cincu 'n Parlament,
Oratorul elocvent,
O să ție-o cuvîntare.

Filipescu are 'n gînd
Un banchet să dea 'n curînd
In cinstea lui Bădărău,
Cel mai bun amic al său.

S'anunță ș'un alt chiulhan,
Ce vor face la Iordake:
Brătianu, Sturza, Take,
Alec Marghiloman,
Mille și Conu Petrake.

L'acest chef vor mai veni:
Iorga, Cuza, spre-a ciocni
Șampănică extra-sec
Cu rabinul doctor Beck.

Un artist cum nu sunt zece,
I. Brezeanu, 'i hotărît
Să 'nceapă numaidecît
A bea numai apă rece.

Așa mare ne-a fost pripa,
Știrea că n'am controlat,
Câmpina 'nsă am aflat:
Va lua locul lui Antipa.

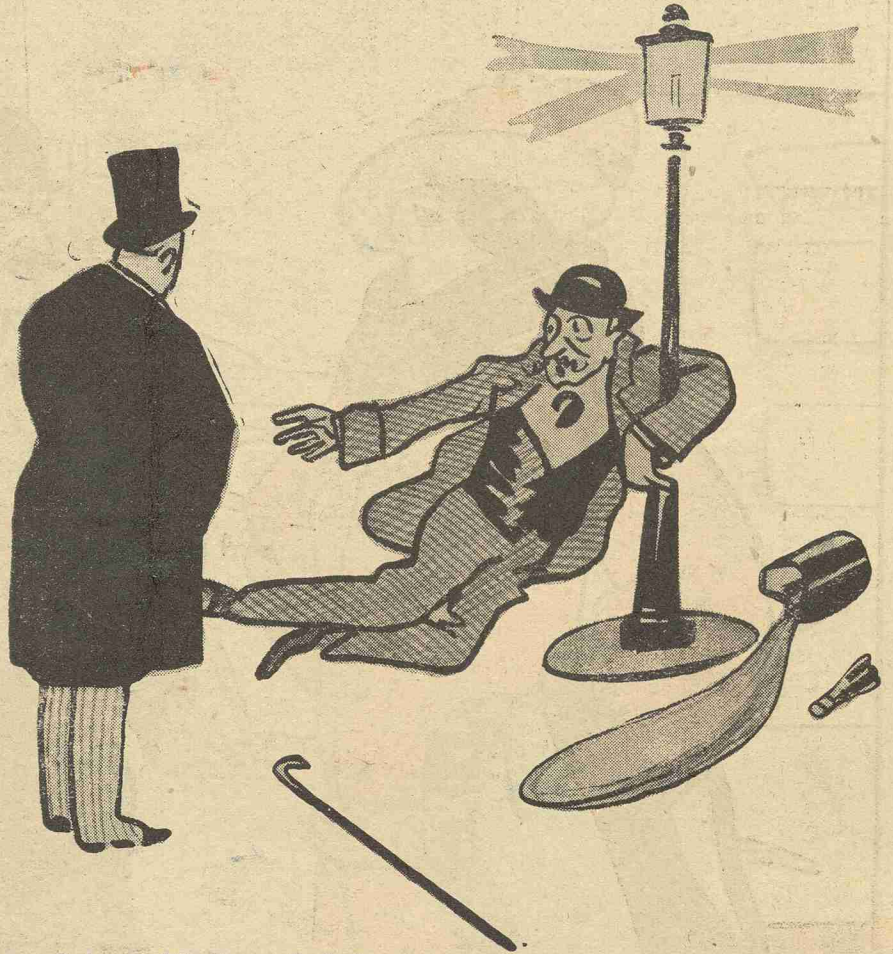
Cercuri bine informate
Spun că, de noul Primar
Din Mizil, vor fi create,
In glorioasa cetate,
Incă un nou felinar
Și o... Universitate.

— «Toate cele ce a spus,
«Domnul reporter, mai sus,
Când se vor confirma oare?»
Mă 'ntrebă cîțiva zevzeci...
Dau precis incredințare:
— «La doojnouă sau treizeci
«Chiar în luna'asta Fevruare»!

Kiriak Napadarjan

Două căzături

La alegerile colegiului I de Senat din Craiova, d-l Economu, candidat takist, a săvârșit minunea de a cădea fără ca guvernul liberal să-i fi opus o contracandidatură.

— Colega, dă'mi o mână de ajutor...
— Eu, coleg cu tine?!...
— Firește: d-ta ai căzut la alegeri, iar eu, după!

Desen de F. Șirato

Un prinț aviator în Parlament

— Ecouri dela alegerile din Ploești —

Se știe că la Ploești d-l Valentin Bibescu 'și-a făcut propagandă electorală cu aeroplanul. De sus, din aparat, arunca o mulțime de bilețele prin care cerea votul alegătorilor și în tot cursul alegerilor, a făcut viraje îndrăznețe de-asupra orașului. Mulțimea cetățenilor, entuziasmați de aceste, sboruri, i-au dat votul și astfel se explică cum d-l Valentin Bibescu, necunoscut celor mai mulți, a isbutit să fie ales deputat la colegiul I.

Intr'un cerc de alegători se făceau pronosticuri și îndemnuri pentru vot. Unul susținea pe d. Valentin Bibescu. Un altul ripostă:

— E prea ușor pentru noi. Așa se și explică cum poate să sboare. Nouă ne trebuie oameni mai cu greutate, Dom'le!

* * *

Intr'alt cerc de alegători cari prveiau cu gurile căscate la mașina sburătoare era și Nenea Costache supranumit Talpă Lată, care susținea candidatura prințului aviator:

— Să-l votăm nene că face. Păi nu te uiți la el cum se învârtește? par'o-ar fi un herete! Să vedem conu Luca Elefterescu face ca el? — nu face! Eu am cheltuit o sumă de bani să văd pe franțuzu ăla la București și a zburat numai nițel, și ăsta care se învârtește atâta să nu-i dau un vot?

* * *

Dar vecinnl lui nenea Talpă Lată îl combattea strașnic.

Dom'le, nouă nu ne trebuie vagabonți! Nouă ne trebuie, știi, d-ai noștri. Ai vr'o trebușoară, ai ceva, te duci la el, stai de vorbă și... s'a făcut. ăsta, când te-o duce la el, o tulește cu aeroplanul, și cată-l dacă-ți dă mâna!?!

Stedem

Site altoite-Port-Altoi,

Arbori roditori și de Alee,

Brazi etc. furnizează calitatea cea mai superioară.

Catalog gratuit Lepinierele Buftea

INTRE COPIȘTI

- Mucleș, dragă, împrumută-mi nițel batista ta...
- Ca să-ți suflî nasul tău scârbos?!
— Nu, mă: vreau să-mi șterg galoșii de noroi!

Desen de F. Șirato

Cancanuri literare

Poetul Castron a mâncat bătaie dela prozatorul Carton. -- Ziarele.

- Ascultă Castroane: adevărat că ieri Carton ți-a dat o palmă?
- O palmă și cinci lei.
- Cinci lei?! Asta-i o insultă gravă!... Și tu ce ai făcut?
- Am încasat insulta!

Desen de F. Șirato

Comisii și paracomisii...

Campania noastră din Bulgaria încă tot nu s'a isprăvit, încă tot n'a intrat cum s'ar zice, în domeniul trecutului istoric. Asta ne face să ne aducem aminte cu mulțumire că pe vremea războaelor de 7 ori de 30 de ani, nu erau nici atâția literați, nici atâția gazetari și nici atâția comisari regali. Căci, judecând mai toate urmările economico-politico-literare ale campaniei noastre de două luni, ajungi la concluzia că e mai mare daraua decât ocaua, sau că după războiu, mulți boi mici se arată.

Iată de pildă, ce se putea citi mai acum câteva zile în «Monitorul Oficial» și celelalte gazete:

«Pentru studierea neajunsurilor și tuturor lipsurilor din timpul mobilizării semnate de comisiunea mixtă de cercetare administrativă, ce a funcționat pe baza jurnalului consiliului de miniștri din 24 August 1913, s'a instituit o comisiune mixtă care să studieze acele neajunsuri și lipsuri și să facă cuvenitele propuneri ministerului...»

Asta ar veni cam așa: omul se vaită de pildă că'l strânge cisma ori că pâinea e mică mai rea și mai neagră decât cisma. Cu alte cuvinte, pe om nu'l ajunge nici cisma nici pâinea. Se instituie atunci o comisie «mixtă» care să constate neajunsul (pe om însă continuă să'l strângă cisma de picior și pâinea de stomac); iar după ce s'a constatat neajunsul, se instituie o nouă comisiune tot mixtă, care să'l studieze și să facă propuneri. După aceasta, se va institui negreșit, o altă comisie mixtă, (noi îi vom zice paracomisie; pentru că toate astea costă parale), care să studieze propunerile: dacă este necesar sau nu, că cisma și stomacul omului să fie mai largi ori viceversa. Și așa mai departe.

Intra'devăr însă, că noua comisie de care e vorba, e mixtă. Din ea fac parte domni; ofițeri de intendență Zaharia, Iacovescu Ursachy, Leonte, Epure etc. Mai trebuia, după noi, să intre în comisie și un domn ofițer de intendență pe care să'l cheme Vulpe, ca să se poată studia mai cu temei neajunsurile de care au suferit *Curcanii* noștri în campanie.

Păcat că nu mai trăiește La Fontaine!

August Prostu

Facem cunoscut că pentru anunțurile obișnuite, plătite cu 30 bani linia, concesiunea e dată exclusiv d-lui **Emil Mehlbert**, Strada Academiei 3; pentru celelalte anunțuri în proză, versuri sau ilustrații cu legende, a se adresa direct, printr'o carte poștală, *Revistei Furnica, București*, arătând condițiunile, și vom răspunde imediat.

Un artist amator de decorații

Iancu Brezeanu-a căpătat Cinci acțiuni la băcăniea «Mercur», întâia 'n România. Eu pariez că, momental, Artistul va fi decorat Cu «Meritul Comercial»!

Coco

Sampania
RHEIN SEC
Azuga

SINGURA MARCĂ SUPERIOARĂ,
INDIGENĂ, NATURALĂ.

„PANTERA“

Forme americane; confortul, eleganța și durabilitatea neîntrecute, oferă încălțăminte străină marca PANTERA care se găsește pretutindeni.

Reprezentant: MAX KRAINIK, București.

UNA-ALTA

Autentic.

Fiindcă țara a sfârșit — în sfârșit! — de a'și tot «exprima dorința» pe colegii, profit de ocazie și înregistrez încă un ecou, ultimul — sper — dela a-legerile din Capitală:

Mai întâi, câteva mici explicații:

Fiecare partid politic e reprezentat în sala de vot prin unul sau mai mulți delegați însărcinați să supravegheze ca votarea să se facă în regulă, împiedicând «fraudele».

Intre fraude, cea mai uzitată e «umplutura». Cunoscută în lumea politică sub numele de «zestrea guvernamentală», «umplutura» e formată din oameni de rând, devotați, cu plată, partidului dela putere, măturători și sergenți de stradă cari vin, îmbrăcați în blănuri scumpe, să voteze cu «cărțile» aparținând cetățenilor absenți din țară sau, mai des, morți deabinelea.

La o sală de vot din culoarea de roșu se prezintă o astfel de «umplutura».

Președintele observând că «blana» prea 'i e largă la gât, îi cere cartea de alegător, citește tare numele scris pe ea:

— Georgescu Dovleac! — să presupunem.

Deodată unul din delegații opoziției se scoală dela locul lui, cu ochii holbați ca Hamlet când zărește umbra părintelui său, exclamă:

— Aoleo, tată, dar când ai înviat?... Vin să te sărut, că mult e de când nu te-am mai văzut!

Un imens hohot de răs cuprinde întreg «biroul».

Cetățeanul — umplutura care, fără să știe, voise să voteze întrebându-l cartea de alegător a părintelui unuia din cei de față, mort de mai mulți ani, profită de ilaritatea produsă și o rupe la sănătoasă. Astfel că bietul delegat, din cauza infamului de guvern, azi a rămas pentru a doua oară orfan de tată!

*

Nu vă jucați cu vorbele!

Mitică, popularul mucalit, venindu'și gust de «farsă», a intrat până 'n ziua într'o simigerie și a cerut tare:

— Greule, dămi un pumn...

Negustorul dela teșghea îl măsoară lung, crezând că are aface c'un nebun.

Mitică profită de uluiala lui, repetă stăruitor:

— Iești surd: n'auzi?... Dă'mi un pumn...

Plăcintarul îi face pe plac: harșt! un ghiont în falcă.

Mitică, scuipând un dinte:

— Dobitocule! Eu ți-am cerut un pumn... de semințe de dovleac!

*

Cancanuri între culise.

Ea cântă, iar spectatorii se încrunță, Glasul îi fuge razna peste văi și peste dealuri, — vorba cântecului — pe când orchestra, mănăta nebunește de capelmaistrul ei, să căsneșe s'o ajungă. În cele din urmă — câțiva din staluri au și început să scrâșnească din dinți — sgomotul instrumentelor de alamă acoperă, ca o mușama binefăcătoare, vocea artistei zăpăcită de arta sa. Bum! — pune punct toba mare. O destindere nervoasă năvălește pe cei din sală, coprinși de dorința unui haotic căscaț.

Ea cântă la «operetă»!

Deunăseara, voind să 'ntreacă hureala metalică a formidabilului trombon ce-o acompania, domnișoara, sforțându-se dureros, răgușește. A răgușit și imediat a dat fuga să consulte un doctor.

S'a întâmplat ca medicul la care înemerise să fie unul din numeroșii spectatori față la accidentul din ajun.

Intră repede, ca pe scenă, din pragul ușei se plânge, îngrijorată:

— D-le doctor, aseară am avut o extincțiune de voce...

— Surmenaj, domnișoară...

— Am răgușit și nu știu ce să fac!

— Odihna e cel mai bun remediu: să vă odihniți trei zile.

— Și pe urmă?

— Pe urmă să nu mai cântați deloc.

Medicul s'a purtat ca un erou... căruia nimeni nu-i ascultă sfaturile folositoare.

*

Un nou termen juridic.

A încercat de toate, fără ca să reușească. În cele din urmă, desperat, s'a dus la un cunoscut garaj din Capitală și a cumpărat un automobil, în rate, dând arvună ultimii bani ce'i mai rămăsese din averea moștenită dela părinți.

Automobilul a fost transformat în taximetru, el s'a instalat șofer la «volant», și ambii au ieșit pe piața Teatrului Național, după mușterii.

«Afacerile», însă, i-au mers prost; ratele n'au fost plătite la timp, iar el dat judecăței de creditori.

Probele fiind suficiente, d-nul judecător îl condamnă la plata sumei ce datora, plus «cheltueli de judecată».

Avocatul garajului cere «sequestru asigurător».

Avocatul șoferului-proprietar intervine:

— D-le judecător, ceea ce pretinde adversarul nostru, are să fie cam greu: clientul meu nu posedă nici un soi de avere mobiliară sau imobiliară.

— Nu face nimic! — suride tânărul jude. Apoi, întorcând capul spre grefier:

— Te rog, adaugă la sentință:

«Pentru plata sus-zisei sume, i se va pune sequestru asigurător pe averea sa automobiliară.»

*

Noua modă.

— Ai auzit, amice: ci-că a ieșit moda la cucoane ca să poarte rochii cu buzunare. Să vezi bucurie pe pun-gași!

— Se poate și asta, monșer; dar noua modă, mai întâi de toate, e foarte morală.

— Morală?!... Și de ce, Popescule?

— Tu știi pentru ce femeile n'aveau buzunare la rochii?

— Nu.

— Atunci, ascultă: femeile n'aveau buzunare la rochii, fiindcă totdeauna plăteau alții pentru ele!

*

Plăceri... măsurate.

Par'că aud pe unii dintre d-voastră exclamând: «De ce «plăceri măsurate» și nu «plăceri cumpătate» — că'i mai românește?»

Să vedeți de ce:

A mâncat bine, a băut și mai bine, iar pe la orele nouă seara a părăsit birtul ca să'și facă digestia pe calea Victoriei.

Una din numeroasele cocote îi face cu ochiul (cel puțin așa i s'a părut lui). El o «acostează».

Sușoteli-toemială în fața unei vitrine pe care se prefacă o admiră.

Apoi au plecat în front, acompaniați de privirile trecătorilor ce întorceau capul în urma lor. Căci ea erea înaltă și slabă: felinar stins înainte de vreme; iar el așa de mărunț, că i-ar fi putut servi drept baston.

Când să intre pe ușa hotelului, un «noctambul» ascuns în întunericul trotoarului de peste drum, isbit de disproporția îndrăgostiților, întrebă tare, ironic:

— Cât te costă metru, amice?

Nae Saltimbancu

—*—

Apelul femeilor frumoase

Haide, azi, să jucăm hora, Tango, sau alt danț nebun, Căci s'a constatat, vă spun, Cu-aprobarea tuturor, C'altceva nu e mai bun Decît pudra, crema «Flora» S'admirabilu'i săpun!

Președintele soc. «Venus»

—*—

CHAMPAGNE
MARC STRASS FILS
— CUVÉE SPÉCIALE — SEC — EXTRA DRY —
DRAPEAU ROUMAIN

— Ce ești așa vesel, d-le Craptavilan?
— Cum să nu fiu vesel, domnișoară: nu vezi, peste 2—3 zile vin Babele!